

naar vi lade den gaae i den gode Gang, som den for Tiden har. Derfor troer jeg, at det vel maa fastholdes, at, om vi ogsaa skulde være uenige om, hvorvidt nogle Bestemmelser om Landpostvæsenet hensigtsmæssigen kunde finde deres Plads her i denne Lov, saa ligger det ikke dert, at vi have forskjellige Meninger om det Hensigtsmæssige, Nyttige og Rigtige i, at denne Sag bliver udviklet, men dert, at det er tvivlsomt, om man ved nogen Bestemmelse i denne Lov vil kunne udrette Noget til Gavn for den. Derimod kan jeg ikke tiltræde den Tanke, som det ærede Medlem havde optaget fra den Betænkning, som det i det andet Thing nedsatte Udvalg havde afgivet, nemlig, at man skulde dele Landet i Postkredse efter Indbyggernes Antal; thi dette troer jeg ikke vil være hensigtsmæssigt, hvorimod jeg troer, at den Fremgangsmaade, man gjør bedst i at følge som Rettesnor ved Udviklingen af Postnettet, er den, at rette sig efter den Trang, der er til Correspondance, hvilket viser sig i Antallet af de Breve og andre Postforsendelser, der kommer frem. Saasnart man paa et Sted mærker, at Folk gjerne skrive meget, begynder man med at oprette et Brevsamlingssted der, og dersom et saadant blomstrer, saa ophører man det til en Postexpedition, saa faaer det strax noget mere Myndighed og Gvne til at kunne tilfredsstille Befolkningen, og naar det saa endelig kommer dertil, at det bliver et Postcontoir, saa har det faaet sin fulde Udvikling. Saaledes gaaer det gradvæis fremad, eftersom Behovet viser sig, og dette er efter min Mening en langt sikkrere Maade at gaae frem paa end ved at trække nogle mathematikke Streger efter Folketallet og sige: Der og der er en Befolkning paa 3 a 4000 Mennesker; der skal der være et Postcontoir. Man tilfredsstiller langt mere det praktiske Behov ved at gaae frem paa den første Maade end ved at følge den anden. — Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgfreds (Wille) omtalte adskillige Forhold, som staae i Forbindelse med Postadministrationen. Han gjorde først nogle almindelige Bemærkninger med Hensyn til Bestyrelsens Beskaffenhed, men som dog vare holdte i saa almindelige Udtryk, at det er overmaade vanffeligt at sige

noget Bestemt dertil, og jeg maa derfor lade dem staae hen til Godkjendelse eller Underkjendelse efter de Herrers Kjendskab til de vedkommende Personer; men tillige omtalte han nogle Foranstaltninger, som ikke skulde være trufne, og som jeg dog maa sige et Par Ord om. Den første af disse var Vanffeligheden ved nu at faae Aviser hertil fra Frankrig. Jeg maa tilstaae, at jeg ikke selv er saa noie inde i dette aldeles specielle Forhold, at jeg tør ytre nogen bestemt Anskuelse derom; jeg veed, at man fra Postvæsenets Side tildeels ogsaa efter min Opfordring, har gjort sig endeel Umage med at faae Noget etableret i saa Henseende, men at dette ikke ret har villet lykkes. Jeg er ikke vis paa, om ikke de Conventioner, som bestaae, ere noget til Ginder derfor, men jeg tør ikke sige det med Sikkerhed; jeg skal derfor hverken bekræfte eller modsig det ærede Medlems Paastand. Derimod omtalte det ærede Medlem et andet langt vigtigere Forhold, som jeg nødvendigvæis maa tale noget om, da det har ligget mig selv meget paa Hjerte; det er Postforbindelsen mellem Korsør og Kiel.

Det ærede Medlem beklagede, og det gjør jeg ligesaavel som han, at Posten fra Udlandet nu kommer en halv Dag senere hertil end tidligere, og som Følge deraf først kan blive omdeelt næsten et Døgn senere end tidligere; men det ærede Medlem har ikke tilstrækkeligt taget i Betragtning, at det efter min Overbeviisning vilde være umuligt at faae det anderledes. Sagen er nemlig den, at det jo ganske vist forholder sig, som det ærede Medlem sagde, at Dampskibsarten paa Kiel er aabnet, men det ærede Medlem gif for let hen over, hvad han søiede til, nemlig at det var med visse Hindringer. Det forholder sig nemlig, saaledes, at Dampskibsarten ikke er frit aabnet, som den tidligere var, men aabnet med visse Hindringer, og en af disse er overmaade slem, den nemlig, at man ikke maa befæle Fjorden om Natten. Naar man nu ikke maa gjøre dette, saa kan man jo ikke bringe Posten herfra undtagen om Morgenen, og man kan kun bringe hertil den Post, der kommer fra Hamborg om Morgenen; de Herrere ville da see, at Følgen